

Neděle 10.10.2010 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Ježíš řekl: „Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení.“ (Mt 6,33-34)

Je dobré se jednou za čas v životě zastavit a ptát se, jestli jdeme správným směrem. Když někam cestujeme, díváme se do mapy, sledujeme navigaci a dáváme pozor na ukazatele směru. Když víme, kam se potřebujeme dostat, většinou se tam taky dostaneme. Složitější je to, když myslíme na životní orientaci. To většinou chvíli trvá, než přijdeme na to, podle čeho se máme v životě řídit a jak podle toho žít. Pak je třeba se pro takovou cestu rozhodnout a životní zaměření „uhlídat“. Na takové důležité životní křižovatce stojíme vždycky, když slyšíme o Ježíši Kristu a možnosti nového začátku s Bohem. Také dnes je tu nové Boží pozvání

1. Správné hledání – správný životní cíl

Podle Bible a podle samotného Ježíše jsme všichni takovými hledači cesty, smyslu života a správného životního nasměrování. Pán Bůh nás tak stvořil, že potřebujeme mít něco, co dává našemu životu smysl. A dokud to nemáme, tak to hledáme. A dokud to nemáme, tak jsme nespokojeni, i když někdy vůbec nevíme, proč to tak je a co máme vlastně hledat.

Většina z nás, jak jsme tady, jsme věřící. Vyznáváme, že jsme se setkali s Kristem a svěřili Mu svůj život. Věříme, modlíme se, čteme Bibli a snažíme se jako křesťané žít. Jako společenství věřících, jako sbor si připomínáme, že jsme částí Kristovy církve, místní církvi Ježíše Krista. Často se ptáme, kam máme napřít své síly, na co se máme soustředit, aby to odpovídalo Božímu záměru pro nás a abychom tím naplnili Boží vůli. Na tyto otázky neexistuje paušální, obecná, nadčasová odpověď. Boží záměr s námi lidmi vždy nějak souvisí s konkrétní situací, s okolnostmi, ve kterých žijeme, s našimi schopnostmi a možnostmi. Přesto můžeme říct, že existuje takové téma, které vystihuje podstatu křesťanského života. Mám za to, že to tak platí o Ježíšově slově z Kázání na hoře: „*Hleďte nejdříve Boží království*“. Je to klíčový verš.

Ježíš nejdříve vysvětluje, že hodně lidí hledá v životě něco úplně jiného. Především se staráme o základní životní potřeby. Zajišťování životních potřeb se ovšem může snadno stát životní náplní, smyslem života. Už nejíme proto, abychom žili, ale spíše žijeme proto, abychom jedli a dobře jedli... Pán Ježíš ukazuje věřícím, že smyslem jejich života nemá být starost o životní potřeby, jakkoli jsou důležité. Říká, že máme důvěřovat Bohu, který nás miluje a který se jako náš dobrý Otec stará. To je dobrá zpráva, která nás osvobozuje od strachu a od zbytečných starostí a trápení. Ovšem Ježíš neříká jen, co je špatně. On také mluví o tom, jak to má být. Jako protiklad zaměření na každodenní potřeby uvádí *hledání Božího království*. Tím se ovšem dotýká otázky našich ambicí. Podle toho, za čím v životě jedeme, o co se snažíme a na co se soustředujeme, se pozná, oč nám vlastně jde.

2. Hledání Božího království

Obvykle uvažujeme úplně jinak. Žijeme podle zásady „*Hleďte nejdříve všechny své věci a až je budete mít a zůstane vám ještě čas a síly, tak udělejte také něco pro Boží království*.“ Tak to funguje u zahrádkářů, filatelistů a dalších spolků, kde jde o zájmy či koníčky. Ovšem už skauti nebo sportovci čekají od svých členů větší nasazení, obětavost a odevzdanost té své věci, protože jde o čest, jméno, vítězství nebo titul. Když se podíváme do podnikatelského

prostředí, vidíme, že každá firma, která chce prosperovat, má na své lidi ty nejvyšší nároky. Vyžaduje od nich, aby se identifikovali s její strategií, filozofií a všechny síly a schopnosti vložili do naplnění společného poslání. To už jde nejen o jméno, ale také o prachy, o byznys.

Ovšem Boží království to je kategorie sama pro sebe, SUPER EXTRA MEGA TŘÍDA. To je ten nejvyšší cíl, ke kterému člověk může vůbec vzhlízet a směřovat. Boží království je tam, kde se lidé hlásí ke Kristu, kde Ho vyznávají, uznávají a poslouchají. Hledat Boží království znamená hledat Ježíše Krista. Podle evangelia to znamená zaměřit své úsilí, snažení a tužby a přání na Něj. Do středu zájmů se dostává Ten, který je často na okraji: *Bůh a Jeho věc*. - Nevím, jak to máte vy, ale já jsem si jako mladý křesťan vždycky představoval, že to hledání Božího království to je velice duchovní záležitost. Číst Bibli, modlit se, chodit do kostela, něco dělat pro Ježíše. Nemyslím si dnes, že by to bylo úplně jinak. Ale vidím, že je třeba tomu rozumět v širších souvislostech. - Nejdříve v souvislosti našeho textu. Tato Ježíšova výzva stojí na konci vyučování proti zbytečnému starání. *Hledání Božího království* je tedy východiskem z toho začarovaného kruhu, je to vysvobození z ustaranosti, které tak snadno propadáme. Obojí je zrovna v našem textu tak blízko u sebe, že to nemůžeme přehlédnout! Naše věci, naše starosti - hned u toho Boží cíle, Boží zájmy. (*Je to podobné jako prosby Modlitby Páně*). - V pondělí jsme měli v mládeži večer otázek a odpovědí a někdo se zeptal: „*Nemají se všichni, kdo uvěří, stát kazateli?*“. Ne, nemají a nemusejí. Ježíš Kristus sice potřebuje kazatele, aby lidé slyšeli evangelium. Ale On potřebuje křesťany jako takové misionáře také bezprostředně mezi lidmi na pracovišti. Ve škole, v dílně, v obchodě, v ordinaci, ve výzkumném ústavu, v knihovně, ve firmě, ve výrobě, v Bethesdě, za volantem, všude chce mít Ježíš své lidi, aby se ještě další dověděli o Bohu a Jeho lásce a pomoci.

3. Hledání Božího království v praxi

Existuje také *nepochopení* Ježíšova slova, kdy křesťan končí v nějaké křeči, v extrému. Slyšel jsem o jednom věřícím muži, že to pochopil tak, že všechn svůj čas věnoval chození po městě a snaze oslovit nevěřící. Doma nechal manželku, zanedbával své děti, kterým se nevěnoval, protože si myslel, že Ježíš ho chce mít jako takového misionáře. K čemu je taková pouliční misie, když si mi zatím doma rozpadá manželství a odcizují děti! Pokud to není po dohodě s manželkou, která s tím souhlasí, pokud to je všechn volný čas a děti jsou úplně stranou, pak je to špatně! *Boží království* je třeba *hledat* také doma a nejdřív doma. Ne ovšem tak, že věřící muž otlouká manželce a ratolestem Bibli o hlavu, ale tak, že je miluje, obětavě pomáhá, moudře a trpělivě vede.... *Hledání Božího království* začíná podřízením se Bohu a Jeho vůli. Začíná to ve vlastním srdci, kdy nám jde o Boží svrchovanost, o to, aby Bůh měl hlavní slovo v mém životě. *Hledání Božího království* to je zápas o vnitřní pravdivost a oddanost Bohu. Pak je to také zápas proti pokrytectví a proti hříchu...Pán Ježíš svým posluchačům připomíná, že Bůh stvořil člověka s tím záměrem, aby žil pro velké věci a vznešené cíle. A ten nejvyšší cíl, pro který můžeme žít, je právě Boží království. Cestou k tomuto cíli je *hledání Božího království*, podřizování našich vlastních zájmů těm Božím v každodenním životě a v různých situacích. Pamatujme na to, že to je jen hledání. S tím nebudeme nikdy hotovi. Boží království nebudeme mít nikdy ve svých rukou. Ale můžeme mu být blíž, když si necháme Božím slovem a Duchem posvětit do života. Pak naše životní cíle, priority, pohnutky a motivy budou ovlivněny Božími myšlenkami a záměry. *Hledat Boží království* nelze jen trochu a jen napůl. Buď ho hledáme a pak Ho hledáme *celým srdcem*, anebo Ho prostě nehledáme a hledáme něco jiného. Modleme se za proměnu svého srdce a jděme radostně za Kristem.

(10.10.2010 – B. Kaleta)